

Bruxelles, den 2. december 2019
(OR. en)

14745/19

ENFOPOL 526

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
dato:	2. december 2019
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	14138/19
Vedr.:	Rådets konklusioner om Europol's samarbejde med private parter – Rådets konklusioner (den 2. december 2019)

Vedlagt følger til delegationerne Rådets konklusioner om Europol's samarbejde med private parter, der blev vedtaget af Rådet den 2. december 2019 på 3735. samling.

Rådets konklusioner om Europol's samarbejde med private parter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM HENVISER til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), især artikel 87 og 88 om politisamarbejde og Europol's opgave, og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol);

SOM BEMÆRKER, at Europol i henhold til ovennævnte instrumenter skal støtte og styrke indsatsen hos medlemsstaternes politimyndigheder og andre retshåndhævende myndigheder og deres indbyrdes samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af grov kriminalitet; Europol bør i denne forbindelse styrke sin rolle som et knudepunkt i EU for oplysninger om kriminalitet inden for traktatens rammer;

SOM TAGER HENSYN til den stadig hurtigere udvikling i moderne teknologier og den deraf følgende stigning i grov kriminalitet, der begås online, på det mørke net eller ved hjælp af disse teknologier;

SOM ER OPMÆRKSOMT PÅ, at Europol muligvis kan udfylde sin rolle som fastsat i ovennævnte instrumenter mere effektivt, hvis det hurtigt kan indsamle og behandle tilgængelige data i nutidens hastigt skiftende onlinemiljø, herunder data, der anmodes om og opnås direkte fra private parter, uanset Europol's forpligtelse til at give de relevante nationale kompetente myndigheder i medlemsstaterne meddelelse herom, så snart disse er identificeret;

SOM TAGER I BETRAGTNING, at private parter spiller en stadig større rolle med hensyn til forebyggelse og bekæmpelse af cyberbaseret kriminalitet, da de ofte er i besiddelse af betydelige mængder personoplysninger, der er relevante for retshåndhævelsesoperationer, og derfor har brug for retssikkerhed, hvis de skal videregive personoplysninger til Europol;

SOM PÅPEGER, at den nuværende lovramme, især artikel 17 og 26 i forordning (EU) 2016/794, begrænser Europol's mulighed for at behandle data om substansen, der er opnået fra private parter, da det kræves, at disse data først går gennem andre kanaler¹, hvilket kan medføre betydelige forsinkelser og i sidste ende gøre disse data forældede eller irrelevante for efterforskningen eller analyse;

SOM TILFØJER, at den nuværende lovramme i denne forbindelse også kan medføre et fuldstændigt tab af relevante oplysninger, for eksempel hvis en medlemsstat anser oplysninger opnået fra en privat part for at være irrelevante og derfor hverken åbner sin egen efterforskning eller ser grund til at videregive disse data til Europol, mens Europol i overensstemmelse med sit mandat måske ville have været i stand til at konstatere en forbindelse til en eller flere medlemsstater, hvis den private part havde videregivet disse data direkte til Europol;

SOM MINDER OM, at medlemsstaterne på grundlag af de seneste drøftelser om muligheder for at afhjælpe denne begrænsning, som fandt sted i Retshåndhævelsesgruppen den 11. juli² og den 16. september³ 2019, anerkendte de operationelle behov og udtrykte støtte til nødvendigheden af at give Europol de værktøjer, der er nødvendige for, at det kan varetage sin opgave;

SOM TAGER HENSYN TIL, at enhver ordning med private parter direkte videregivelse af data til Europol imidlertid bør bygge på en procedure med samtykke fra medlemsstaterne, som kunne være i form af en liste, som foreslås af Europol, over private parter, fra hvilke Europol ville skulle modtage personoplysninger. Europol's bestyrelse, som repræsenterer de nationale myndigheder, vil træffe afgørelse om listen med mellemrum;

¹ Det vil sige en national enhed, et kontaktpunkt i et tredjeland eller en international organisation, som yderligere præciseret i artikel 26, stk. 1, litra a)-c), i Europolforordningen.

² 10494/19.

³ 11832/19.

SOM ER INDFORSTÅET MED, at enhver ordning af denne type også bør være frivillig og i fuld overensstemmelse med grundlæggende rettigheder og gældende lovgivning, især forordning (EU) 2016/679 (den generelle forordning om databeskyttelse), som, navnlig for så vidt angår beskyttelse af personoplysninger, også bør udgøre et tilstrækkeligt retsgrundlag for private parter videregivelse af personoplysninger til Europol, idet Europol's støttende rolle bevares i fuld overensstemmelse med ovennævnte lovgivning; og

SOM TAGER I BETRAGTNING, at det kan være nødvendigt at tage den nuværende ordning med anvendelse aftalememoranda til regulering af strategisk samarbejde op til revision med henblik på at indføre en bedre defineret ramme for direkte udveksling af personoplysninger, herunder en stærkere rolle til Europol's bestyrelse;

SOM PÅPEGER, at alle medlemsstater, der er berørt af data, som en privat part videregiver til Europol, skal informeres gennem sin nationale Europolenhed så hurtigt som muligt;

SOM MINDER OM, at private parter, der indvilliger i at videregive data til Europol, ikke er statslige aktører og derfor ikke bør forvente feedback om anvendelsen af disse data eller muligheden for at pålægge begrænsning af behandlingen af de data, de har videregivet;

- anerkender, at der er et presserende operationelt behov for, at Europol kan anmode om og modtage data direkte fra private parter, og at Europolis støttende rolle med hensyn til de foranstaltninger, som medlemsstaternes kompetente myndigheder træffer, samtidig respekteres;
 - er enig i, at der på alle hensigtsmæssige niveauer bør pågå overvejelser om mulige nærmere omstændigheder for en sådan videregivelse, under forudsætning af at ovennævnte grundlæggende rettigheder som beskyttelse af personoplysninger og principperne om medlemsstaternes samtykke, frivillig videregivelse og fravær af feedback skal respekteres;
 - er enig i at lade udtalelsen fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse indgå i den fremtidige drøftelse af muligheden for, at Europol kan modtage personoplysninger fra private parter;
 - opfordrer KOMMISSIONEN
 - til at tage nærværende rådskonklusioner i betragtning i forbindelse med revisionen af gennemførelsen af forordning (EU) 2016/794 ved undersøgelsen af praksis med direkte udveksling af personoplysninger med private parter;
 - til at overveje at tilpasse tidsplanen for ovennævnte revision efter behov, især med henblik på de europæiske retshåndhævelsesmyndigheders behov for at tackle den løbende teknologiske udvikling.
-